

[Birthe Rønn Hornbech]

sket noget med forslagsstillernes parti; hr. Søren Hansen kan ikke huske hvad.

Men jeg vil da godt sige til hr. Søren Hansen og til forslagsstillerne, at det da i grunden er en lidt kedelig sag at skulle tage klar stilling til, for når man læser lovforslagets bemærkninger om de ophavsretlige problemer, de kulturpolitiske problemer, som teknologiens fremmarch giver os, så kan man kun være enig, og når man når til konklusionen om, at man gerne vil beskytte ophavsretten og kan påvise de urimeligheder, der er, så er man også enig. Det er det, der er problemet. For når løsningen er afgifter, så må jeg altså sige, at vi i høj grad deler ministerens betænkeligheder og indvendinger.

Det er ikke lige sagen med flere afgifter. Det er ikke lige sagen, at vi den ene dag i det ene ministerium forsøger at nedsætte afgifterne, forsøger at neutralisere grænsehandelen, og så arbejder på en anden måde i et andet ministerium.

Så vi er altså ud fra de synspunkter, som ministeren også har givet udtryk for – lad mig sige det på den måde – for tiden imod lovforslaget. Men vi vil meget gerne se på i udvalget, om der er andre muligheder, og om man på større international basis kan finde nogle fælles regler. For det er et problem, det, der er stillet op her, det er vi meget enige i.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Det er jo et problem, siger fru Birthe Rønn Hornbech meget rigtigt. Det var det også sidste år, da Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet lagde det samme forslag på Folketingets bord, og det havde det været i en lang periode. Forud for det var det, at regeringen nedsatte et udvalg, der nærmere skulle undersøge sagen, og som nu har afsluttet sit arbejde osv. Hvilket beslutningsgrundlag mener fru Birthe Rønn Hornbech at man skal have for at kunne løse problemet? For jeg forstår, at problemet skal løses.

Problemets er stort, det er væsentligt, men er det så udtryk for den største form for politisk gennemslagskraft, når man står heroppe og siger: I øvrigt ved jeg ikke, hvad jeg skal gøre ved problemet? Sådan hørte jeg talen.

(Kort bemærkning).

Michael Kock (FP):

Kulturministeren udtrykker sig overraskende nok i og for sig positivt over for denne kunstnerafgift og nævner i den forbindelse, at der eksisterer vederlag af den her foreslåede karakter i andre europæiske lande.

I den forbindelse vil jeg gerne spørge kulturministeren, om hun dermed, med »den foreslåede karakter«, også tænker på de vejledende afgiftssatser, som fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, hvor afgifterne på videobånd spænder mellem 4,20 kr. pr. time og helt op til 12 kr. pr. time. Hvis hun gør det, så kan jeg da oplyse, at i Vesttyskland gælder en afgift på kun 0,65 kr. pr. time, og derfor synes jeg ikke, man kan sige, at der gælder forslag af tilsvarende karakter i andre europæiske lande.

Jeg vil godt have en udtalelse om, hvorvidt der menes afgiftsstørrelser med den pågældende udtalelse.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hr. Søren Hansen stillede mig et direkte spørgsmål. Han havde hørt mit indlæg, som om jeg stod og sagde heroppe fra Folketingets talerstol, at jeg ikke vidste, hvad jeg ville gøre ved problemet. Jamen det er da ikke forbudt, hr. Søren Hansen, at stå på Folketingets talerstol, når der er noget, man ikke kender svaret på, og sige, at det kender man ikke svaret på. Det er det, vi har udvalgsarbejdet til, hr. Søren Hansen.

Kulturministeren (Grethe Rostbøll):

Det må blive en del af udvalgsarbejdet at se på forholdene i de øvrige lande, dels størrelsen af afgifter, dels anvendelsen. Det er en del af forslaget, at en overvejende del skal gå til de skabende og udøvende kunstnere, en del skal gå til almene formål, og jeg tror, det vil være vældig nyttigt for os alle sammen dels at se på det nordiske, dels at se på det europæiske, så ordningen bliver bedst mulig. Der er nemlig en lang række opbrud. Jeg ved, at man i Sverige er ved at ændre vederlagsordningen, så vi står åbenbart i et vadeded, hvor disse vederlag og afgifter, hvad vi nu vil vælge at kalde dem, er under forandring, og jeg synes, det er vigtigt at få koordineret det på en fornuftig måde med henblik på den gensidighed, som jeg fremhævede i min tale.